

sige ved Valget baade af Skoleraad og Skoledirektion. Skoledirektionens Magt kunde vi have ønsket udvidet saaledes, at den fik Kaldsret til alle Embeder indenfor Direktionskredsen. Vi have ønsket at komme bort fra den Ordning, at Kongen og Stiftsovrigheden have Kaldsret til visse Embeder. Vi have foreslaaet, at det skulde være den almindelige Valgret, der fik Kaldsret til alle Embeder indenfor Folkeskolen. Det er naturligt, synes jeg, at give Befolkningen Ret til at vælge, hvem der skal være Lærere og Opdragere for dens Børn, men det er det desværre ikke lykkedes os at faa gennemført.

Saa kommer efter min Mening en af de sorteste Pletter paa dette Lovforslag, denne mærkelige Skoledirektionskonsulent, som nu skal indføres. Naar man læser Bestemmelserne om hans Virksomhed igennem, er der egentlig ingen Mennesker, der kunne forstaa, hvori den skal bestaa. Det hedder, at han skal bistaa Direktionen. Med hvad? (*Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet* [Appel]: Med Raad!) Med Raad? Ja, hvis man vil høre paa ham. Men maaske skal han, naar der skal udfærdiges et Brev, sidde og skrive det efter Diktat? Maaske faar han Lov til at lægge det i Konvolut og sætte Frimærke paa og bringe det paa Posthuset? Det hedder ogsaa, at han kan tilkaldes af Skolekommissioner. Ja, hvis nogle ville kalde paa ham, kan han komme; hvis ingen kalder paa ham, bliver han hjemme. Han kan tilkaldes af Læreren. Men hvad han skal tilkaldes efter, og hvad han kan sige og gøre, naar han tilkaldes, det indeholder Lovforslaget intet om. Han faar 6 Kr. om Dagen — han bliver altsaa en Slags Daglejer for Skoledirektionen — foruden fri Rejse. Men hvordan han ellers faar besørget sit Embede, hvis han nu bliver tilkaldt i større Udstrækning, det staar der intet om. Hvis det er en forretningskyndig Mand, kan han have det saadan med sine Kolleger, at de kalde paa ham, den ene her i Dag, den anden der i Morgen, og saa løber han omkring og faar 6 Kr. om Dagen, og saa faar det gaa med hans Skole, som det kan. Det er rigtigt, hvad den højtærede Formand skrev i sit Blad, at denne Skolekonsulent er hverken Fugl eller Fisk. Det er en løjerlig og mærkelig Ordning, der her indføres. Men vi Socialdemokrater kunne vaske vore Hænder, vi have ingen som helst Andel i eller Ansvar for denne Konsulent. Det Ansvar maa lægges paa andre Steder.

Vi havde bestræbt os for i dette Lov-

forslag at blive helt fri for Biskoppen, men det er ikke lykkedes os. Biskoppen har ganske vist ikke mere det almindelige Tilsyn med Skolevæsenet, men han har Ret til at samles med Skolens Elever enten i Kirken eller i en Skole i Kommunen. Det er en Ordning, som let kan give Anledning til megen Misfornøjelse. Tænker man sig en stor Kommune som Dronninglund, hvori der siges at være 15 Skoler, og Biskoppen en Dag finder paa, at nu vil han samles med Skolens Lærere og Elever i en af disse mange Skoler, saa har Læreren at komme marcherende frem, maaske en hel eller halv Mil, med sine Børn, for at Biskoppen kan faa Lejlighed til at samtale med dem. Det er en højst uheldig Bestemmelse, det havde været langt bedre, om den var gaaet helt ud, saa vi nu vare blevne fri for Biskoppens Indblanding i Folkeskolens Sager.

Vore Forslag med Hensyn til Skolebygningerne ere ikke blevne vedtagne. Vi havde ønsket, at der skulde være et rigeligt Rumfang Luft i Skolen for Børnenes Skyld, og havde foreslaaet det sat til 4 Kubikmeter. Det er nedsat til $3\frac{1}{2}$ Kubikmeter, hvad jeg anser for at være for lidt. Ligeledes er den Størrelse, der er sat for Lærerboligen, saadan, at den ikke tilfredsstiller mig; den burde ogsaa være større. Endelig er det gamle Spørgsmaal om Læreren Frigørelse fra Kirken ikke løst endnu. Det staar endnu hen i det uvisse. Det er blevet overladt til Kommunalbestyrelserne at træffe Afgørelse i saa Henseende, medens Lovforslaget klart og bestemt burde have udtrykt, at nu havde Læreren ikke længere noget med Kirken at gøre. Læreren bør være frigjort fra Kirken, og det bør være Kirkens Sag, hvorledes den skaffer sig Organist- eller Kirkesangertjenesten besørget.

Saa er der to udmærkede Forslag, som vare fremkomne fra Kommissionen, og som bleve antagne her af Socialdemokraterne, nemlig, at der blev indsat en Bestemmelse om Indførelse af Skolehygiejne gennem et Lægetilsyn og Indførelse af Tandpleje omkring i alle vore Skoler. Der blev sagt her — det var for Resten det ærede Medlem fra Silkeborg (Stensballe), der sagde det —, at man ikke skal lovgive her inde om en Ting, før den er moden. Jeg tænker, at han dermed mener, det skal være et Krav, som er rejst ude i Befolkningen, og det skal være Ting, som have staaet deres Prøve ude i Befolkningen, før man giver sig til at lovgive om dem. Men dette er netop en Sag, som